

РЕШЕНИЕ

№ 2512

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **510** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по жалба на МБАЛ [фирма], с адрес: [населено място], [улица], представлявана от Ц. Д. Д., управител, против Решение от 16.11.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 13-ти състав по АНД № 13468/2020г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № НП-13-508-27/07.04.2020г. издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ към Министерство на здравеопазването, с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закон за здравето /ЗЗ/ са наложени десет имуществени санкции, всяка от които в размер на 1 500.00 лв. за седем броя нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1, в частта „икономически права“ във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ.

Решението се обжалва, като неправилно, необосновано и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт и издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, се представлява от юрисконсулт К., която моли съда да уважи депозираната касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез процесуалния си представител, иска от съда да отхвърли жалбата като неоснователна и да остави в сила решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, се представлява от прокурор Ю., който дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, V-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С оспореното решение, СРС, е потвърдил НП № НП-13-508-27/07.04.2020г. издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИАМН/ към Министерство на здравеопазването, с което на основание чл. 221, ал. 2 от ЗЗ са наложени седем имуществени санкции, всяка от които в размер на 1 500.00 лв. за десет броя нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1, в частта „икономически права“ във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ.

От фактическа страна СРС е установил, че при извършена проверка в МБАЛ [фирма] от служители на ИАМН са констатирани нарушения на икономическите права на хоспитализирани седем здравноосигурени лица в лечебното заведение по клинична пътека /КП № 218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става“/, които се изразявали в заплащането на суми от пациентите за „Административни услуги по т. 2 от ценоразписа“, за оформяне и обработка на документи; статистическа обработка; поддръжка на компютърна система и софтуер; консумативи за административно обслужване; както за „Финансови услуги по т.3 от ценоразписа“, изразяващи се в поддръжка на софтуер за финансово-счетоводна дейност; услуги за плащане в брой и/или по банков път; консумативи за финансово обслужване, описани подробно в подписана от пациентите предварителна план сметка, които не попадат в обхвата на чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, където таксите за допълнително поискани услуги са лимитативно изброени и не касаят заплащане на административни и финансови услуги от здравноосигурени лица, за които НЗОК заплаща цената на клиничната пътека.

При проверка на представената документация, е установено, че проверените пациенти /седем лица/, са престояли в лечебното заведение МБАЛ [фирма] през различни периоди на месец март 2019г., както и че са подписали декларации, че са запознати със стойностите, посочени в описа на допълнително избрани услуги, че желаят да ползват описаните в предварителни план-сметки допълнителни услуги.

Въз основа на тези констатации на 15.01.2020г. е съставен АУАН №А 13-508-27, против МБАЛ [фирма], за извършени седем броя нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ, в частта „икономически права“, във вр. с чл.81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ. Въз основа на АУАН е издадено НП-13-508-27/07.04.2020г. от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ към Министерство на здравеопазването. СРС е потвърдил НП като е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП в цялост.

Обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Неправилен е извода на СРС, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Описаните като

нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр са общи и същите не съдържат конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена. В случая, от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, ако такова е налице, относно допустимите допълнителни разходи. В процесния случай относима е нормата на чл. 24а, ал. 1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, доколкото същата касае допустимите допълнителни разходи и включването на други разходи извън тях представлява нарушение на правата на пациентите. Съгласно чл. 24а, ал. 1 от Наредбата, следва допълнително поисканите услуги, да са заявени изрично от лицето. Принципно правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че разходите за финансови и административни услуги не следва да се калкулират и заплащат от пациентите, независимо дали са уведомени предварително за ценоразписа, тъй като те не попадат в обхвата на допълнително поисканите услуги по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. В същото време, обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което и същото е издадено при нарушение на материалния закон и като такова е незаконосъобразно. Нарушени са изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществениите, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Въз основа на изложеното, касационният съд, прави извод за неправилност и необоснованост на въззивното решение, което като такова следва да бъде отменено, като се отмени и оспореното НП.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение, които съдът определя в размер на 80.00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.221, ал. 2, предложение 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 16.11.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 13-ти състав по АНД № 13468/2020г.

и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № НП-13-508-27/07.04.2020г. издадено от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ към Министерство на здравеопазването, с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закон за здравето /ЗЗ/ са наложени десет имуществени санкции, всяка от които в размер на 1 500.00 лв. за седем броя нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1, в частта „икономически права“ във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ.

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция „Медицински надзор“, да заплати на МБАЛ [фирма] възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лв.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: